

Posudek na bakalářskou práci Hany Šimkové

Název práce: Život homosexuálů v kontextu s naukou římsko-katolické církve

Katedra: teologie

Bakalářská práce Hany Šimkové obsahuje celkem 74 stran včetně 10 příloh a bibliografických údajů. Práce je rozdělena na 6 hlavních kapitol: *Homosexuální orientace, Homosexualita ve Starém zákoně, Homosexualita v Novém zákoně, církevní dokumenty*, a v posledu *Pastorace homosexuálních osob*. Bibliografické údaje obsahují literaturu českou i anglickou.

Co se týče formální stránky práce; splňuje všechny vyžadované parametry: osnovu, délku, anotaci, poznámky pod čarou atd.. Musím zmínit občasné překlepy, pravopisné či stylistické chyby (např. str 12, 15, 23 atd.).

Budeme-li postupně sledovat autorčinu osnovu, v první kapitole vymezuje pojmy homosexuální orientace a homosexuální chování a ukazuje na jejich rozdíl. Považuji za velmi relevantní, že autorka nejprve vymezuje pojmy, se kterými později pracuje.

Následují dvě kapitoly se zabývají homosexualitou ve Starém a Novém zákoně. Záměrem autorky je zde zmapovat biblická východiska, o které se církevní učení opírá a následně kriticky zhodnotit použití či "zneužití" biblických pasáží. Sama autorka přiznává, že nepodává (str.8) vyčerpávající exegezi všech pasáží. Spíše vybírá příklady protikladných výkladů a poukazuje tím na relativizaci některých spíše konzervativně ustálených výkladů. Snaží se o zdůraznění role kontextu při výkladu.

Vhled do exegeze biblických pasáží je autorce materiálem pro kapitolu následující, ve které mapuje učení římsko-katolické církve v oficiálních dokumentech, které samozřejmě také odrazem práce s prameny biblickými. Autorka správně poukazuje, že dokumenty magistéria nejen prezentují názor církve, ale jsou vodítkem k životu, a to i životu gay a lesbické komunity v rámci církve. Závěr, ke kterému dospívá, je spíše kritický. Dokumenty vyjadřují nesmířlivý postoj magistéria k homosexuálním vztahům a jsou stále odrazem přílišného soustředění na sexuální

stránku homosexuálního vztahu bez ohledu na lásku a cit, na stále silný aspekt účelovosti manželství k reprodukci.

Poslední kapitola je věnována otázce pastorační práce homosexuálních párů. Také pastorační práce se pohybuje v prostoru římsko-katolické církve, který je limitován oficiálním učením. Pro ilustraci uvádí příklad práce církevní organizace *Courage*, která pracuje s homosexuálními páry a jako jedna z mála je schválena Vatikánem. Její práce je příkladem práce s homosexuály v limitech oficiálního učení, i.e. změna životního stylu, život v čistotě, rozvoj duchovního života s Kristem a ve společenství. Za velmi zralý považuji autorčin závěr, v němž oceňuje práci takové skupiny, ale zároveň si je vědoma, že nemůže obsáhnout veškerou klientelu a zejména tu, která se nechce vzdát života v homosexuálním vztahu a zároveň zůstat členem římsko-katolické církve.

Práci považuji za velmi zdařilou. Metodicky či obsahově má logickou posloupnost, k čemuž napomáhají i dílčí závěry, které čtenáře doprovázejí krok za krokem četbou. Dále je zřejmé, že autorka svým studiem obsáhla široké spektrum otázek týkající se celé problematiky a uchopila způsobem jí vlastním. Snaží se v církevním prostředí pátrat po místě, kde by našli homosexuální jedinci přijetí a zároveň svobodu volby jejich vlastního křesťanského vyznání. Pokud v závěru své práce takové místo nenachází, nelze tím vinit autorku. Někdy jsou možná její formulace až příliš osobní či kritické, někteří by možná dodali zaujaté, otázkou ale je, zda by bez této formy nasazení, odvahy či revolty, bylo možné takové práce psát, a měnit tím teologická měřítka v postmoderní společnosti.

Práci doporučuji k obhajobě s návrhem na hodnocení B.

V Praze 7. srpna

Kateřina Bauer

